

טוב להסות בה'

הדלקת נרות: 16:17
יציאת השבת: 17:08
רבינו תם: 17:39

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

351

סוד ההצלחה בחיים!

פרשת השבוע: פרשת ויגש

כאשר מודיעים השבטים ליעקב אביהם כי יוסף, בנו האהוב אותו לא ראה 22 שנה, חי ונושם, הוא מסרב להאמין, עש שראה הוא את העגלות ששלח לו יוסף, בהן הוא רמז לו את סוגית העגלה ערופה' שלמדו יחדיו. כיצד שרד יוסף מול כל הצרות הגשמיות והרוחניות? כיצד יכול להתמודד ילד בודד שנזרק על ידי אחיו מהבית, מול מצרים האכזרית על כל פיתוייה, ולא רק להצליח לשרוד אלא אף להיות למלך מצרים? מה הוא הסוד לעבור את כל המשברים בחיים בהצלחה? מהו הכלי שעמו החיים נעשים יפים וטובים בכל המצבים? את הסוד מגלים לנו רבותינו כאשר היה בביתו של פוטיפר: "ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח... וירא אדוניו כי ה' אתו וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו" - ומדוע היה ה' אתו? עונה רש"י: "מפני ששם שמים שגור בפיו. בודד לבדו, היה יוסף מדבר עם קונו בכל רגע: בבית הסוהר, בבית פוטיפר, בארמון פרעה - תמיד היה שם ה' בפיו בתפילה ובקשה: "רבונו של עולם, עזור לי... שמור עליי" - לכן היה שמור משמיים ומצליח בכל דרכיו. מגלים לנו חז"ל, כי אדם שצמוד לבורא יתברך בכל מצב - ה' נמצא עמו ומצליח דרכו תמיד!

וכך כותב החפץ חיים: "בשמישהו מרגיש ברע, ייחד לו פנה להתבודדות, ובעצמו, בדברים היוצאים מעמק הלב, ישיח עם ה' יתברך במלים פשוטות, יבקש מהקב"ה חסד ורחמים, ורבוץ העולמים ודאי יאזין לבקשתו, מצפה הוא רק שנבוא אליו". הרב ישראל לוגאסי שליט"א מביא בפרו מעשה נפלא ששלחה לו אשה מהארץ: "היה לי תנור אמריקני משכלל, אך מישחו טרק את הדלת והמצת האלקטרוני אבד ולא היה נתן להדליקו. הפצק שהכנתי כבר היה מוכן לאפיה, אבל התנור לא נדלק. לא הייתה לי אפשרות לאפות בתנור אחר והייתי פשוט תקועה. אמרתי לילדים: 'מאמי צריכה לאפות חלות, בואו נגיד תהלים שהתנור ידלק'. הילדים התפללו, אמרנו תהלים, בקשנו, ולפתע נס של ממש - התנור נדלק.

"ביום ראשון בבקר בא הטכנאי. אמרתי לו שקררתי תקלה, אבל אני חושבת שזה לא היה המצת, כי התנור עבד. הוא פתח את התנור, הוציא את המצת והראה לי שהוא סדוק לכל ארבו, ושאל: 'מה עבד? התנור לא יכול לדלק כך'. אמרתי לו: אני אפיתי פה ביום ששי 3 ק"ג חלותו". הוא אומר לי: 'לא יכול להיות, את מגזימה'. אבל אני לא הגזמת, אני אפיתי! אני לא אומרת שקורים לנו נסים גלויים. אנחנו לא הפבא סאלי. אבל באותו יום ששי לא ידעתי שהמצת הלה, הייתה איזושהי בעיה והתפלה של הילדים עזרה. התנור נדלק. אני היום כבר אמא וסבתא, והאמיני לי, בכל שלב בחיים רואים את זה יותר, שרק לדבר אחד יש משמעות בחיים - תפילה! ולא צריך לחכות לזמנים קריטיים כדי לדבר, כדי להתפלל. אני באמצע אפיה, והנה אני חושבת שנתקעתי, נראה לי שלא הוספתי מספיק שמרים. רבונו של עולם, אני רוצה לכבד את השבת, אין לי זמן להעמיד עוד עסה, זה יום ששי קצר. תעזור לי! לא צריך לחכות לצרות, אפשר להתפלל על כל דבר קטן! רק תפלה."

וכך כתב המקובל האלוף הרמח"ל (מסילת ישרים פרק י): "מי שהוא בעל שכל נבון - במעט התבוננות ושימת לב יוכל לקבוע בלבו אמתות הדבר, איך הוא בא ונושא ונותן עמו ממש יתברך, ולפניו הוא מתחנן, ומאתו הוא מבקש, והוא יתברך שמו מאזין לו ומקשיב לדבריו, כאשר ידבר איש אל רעהו, ורעהו שומע ומקשיב אליו". אם כן, מדוע רבים מאיתנו סוחבים דאגות ותיסכולים בליבנו, ובמקום לשפוך שיח עם בוראנו, שופכים את ליבם אל חבריהם שאינם יכולים להושיעם? תפנה אל אביך בשמיים, הוא שומע אותך! רק הוא יכול להושיע אותך! וכך כותב החפץ חיים באגרת: "האם יש לך אוהב ורע פאביך שבשמים, ומי יבין את הגיון לבך ומי ירפא את נפשך כמוהו יתברך? הקשב לדברי, הסתר את עצמך בחדר מיוחד, אם אפשר לך, ואם לאו - הסב פניך אל הקיר וציר במחשבתך שאתה עומד לפני פסא כבודו יתברך, ואתה שופך לפניו את לבך בשיח לתפלה, כפי שעולה על לבך בכל לשון שאתה שומע". - זה הוא הסוד לצלוח את כל הקשיים ולהצליח בכל מצב בחיים.

לרפואה פרנסה והצלחת: הרב שמעון בן בכריה. מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה. ברכה בת דורה דבורה. צילה בת ברכה. יעקב בן לינדה. עילום שם לביאת המשחה, הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ברוך בן גורגיה, ליאורה לריסה בת זכו וזולתו. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתון. חן בת דליה רבקה. ירון שמעון בן שושנה, דליה רבקה בת מלכה, יחזקאל בן שרה. חז"ל: ב' יהודה בן נעמי.

לזיווג הגון - חנה אנה בת רעיה ורותם בת גאולה. דורון בת שרה, דורון בת שרה.

זרע בר קיימא - שלום בן יונה, רפאל בן מרים.

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב יעקב חי בן מרגלית. מ"ס צדוק בן נור, מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל. מזל בת דוד ובת שבע. יריב בן גאולה. אברהם בן אלה. ישעיהו בן יצחק. רות בת נוסרת יצחק בן עלוזה. יוסף בן אנגלינה. אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה. אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי. אליהו מאיר בן סימי איסרן, עובדיה כהנא. לואיזה עליוזה בת שמחה. זוהרה טימסטינת בת מרים. שמעון בן זוהרה. רחמים בן ש'חלה. אייל בן טובה. איריס בת מלכה ועמרים בן איזה, שמואל בן טובה. לאה. סלימה סניורה בת רחל, ניסים בן ויקטוריה. זהבה בת בני ויהיא בן סעדיה. אילנה בת סלטנת. צדוק בן חסן אחואל, נפתלי בן יפה.

רוצים הקדשה שנתית? צלצלו... 0506425002

נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

הלכות אכילה ושתייה לפני התפילה - מתוך ה"לקוט יוסף"

1. מותר לשתות נס' לפני התפילה?
 * **אסור** לאכול ולשתות קודם תפלת שחרית, משום שנאמר 'לא תאכלו על הדם', ודרשו חז"ל, לא תאכלו קודם שתתפללו על דמכם. אוכלים ומשקים לרפואה, מותר לאוכלם ולשתותם קודם התפלה. (והצמא והרעב הרי הם בכלל חולים).
 מותר לשתות מים קודם התפילה, שלא שייך בהם גאווה וכן מותר לשתות קפה או תה עם סוכר קודם התפלה, ואף בשבת מותר לשתות קפה או תה עם סוכר קודם התפילה, מפני שעדיין לא התחייב בקידוש. ***

2. ומה עם משקים המעורבים עם חלב?
 * רבים מהאחרונים מקילים לשתות קפה המזוג עם מעט חלב, שדווקא בשתיית כוס חלב יש להחמיר, מה שאין כן בקפה שיש בו מעט חלב שיש להקל. ויש חולקים ומחמירים. ונראה שיש להקל בזה לאדם חלש. ומכל מקום ראוי שקודם לכן יברך ברכות השחר והתורה, ופרשת העקידה, וקצת מסדר הקרבנות, ואז ישתה הקפה.

סגולות לשמירה והצלה מכל פגע וצרה:
 (1) **כותב ר' פנחס מקוריץ זצ"ל:** "אדם שנוזהר בשבת שלא לחשוב על עניינים הקשורים לימות החול, ומסיר כל דאגה מלבו ומשתדל לשמוח – אל לו לחשוש מכל צרה וצוקה, ויהיה סמוך ובטוח שכל הגזירות הרעות שנגזרו עליו – הרי הם בטלים ומבוטלים" (טהרת הקודש).
 (2) **אומרת הגמרא (ברכות ט, ב):** "המתפלל כוונתיקין, ומתחיל להתפלל תפילת שמונה עשרה עם הנץ החמה – מובטח לו שלא ינוק כל אותו היום". ואם היו מתפללים בניץ ביום החורבן – ביהמ"ק לא היה נחרב! (אורחות ישר).

★ הצלה מפגע וצרה ★

(3) **כותב ה'יוסף אומץ':** "אדם הסופר ספירת העומר במשך כל הארבעים ותשעה ימי הספירה – נכתב עליו בשמיים כי ינצל ממאורעות וגזירות קשות ורעות".
 (4) **מובא ברש"י (שמות כ', כב):** "אדם המשכין שלום בין איש לאשתו או בין אדם לחבירו – מובטח לו שינצל מכורת ומחבל ומכל הפורענויות המתרגשות ובאות בעולם".
 (5) **כותב ר' מנחם מנשה בספרו 'אהבת חיים':** "אדם המקפיד על לבישת טלית קטן כדת וכהלכה בתמידות – הטלית מצילה אותו מסכנות רבות".
 – מתוך הספר 'עצה ותושיה' 5707894-03 –

הלכות ומנהגי בית הכנסת מתוך ה"לקוט יוסף"

* **מותר** לתת לקטן שלא הגיע לייג שנה עוגה וחלב קודם צאתו לבית הכנסת להתפלל תפלת שחרית, ביום חול ובשבת. ***

3. מותר לפרוס פרוכת הרקומה באריות?
 * **אין** לתלות פרוכת שמצוייר בה אריות על ההיכל של ארון הקודש מבחוץ. שמלבד שהדבר אסור על פי ההלכה, עוד בה שמבלבל דעת המתפללים כנגד הפרוכת. וכן יש לאסור להקים צורת אריות מברונזה או שיש וכיוצא בזה מעל לארון הקודש. ואם כבר תרמו פרוכת כזו לבית הכנסת, יש להסיר צורת האריות מעליה. ויעשו הכל בחכמה ובשלום שלא לגרום ח"ו למחלוקת. ***

4. פלאפון על רטט בבית כנסת - מותר?
 * **בעל מכשיר פלאפון צריך** לכבותו קודם שיכנס לבית הכנסת, כדי שלא יצלצל באמצע התפלה, ויגרום לביטול כוונת המתפללים. [וגם לא יעשהו על 'רטט', כיון שהדבר יפריע לו עצמו לכוון בתפלה. ומן הראוי שהגבאים יעירו למתפללים, שיכבו הפלאפון עם כניסתם לבית הכנסת.

הערכה במשפחה הרב שמחה כהן הידברות

ונפילה לביטויי כעס, זעם והתנצחות מלולית – הכלל: ככל שנרחיק את הכעס, תרבה האחוה ויתרחב המקום לשכינה לשכון בו. קצר במשפחה

במערכת חשמלית קיים מצב 'קצר' הנוצר במגע בין שני חוטי המתכת ואז האלקטרונים נפגשים זה עם זה ויוצרים חום רב הגורם לנתק. תרחיש דומה, קורה לפעמים גם בין בני-זוג, כאשר הם מנסים לשכנע זה את זה בצורך לרכוש פריט כל שהוא, או בצורך לעשות פעולה מסויימת, וכשנראה לאחד מהם שאינו מצליח לשכנע והוא חוזר שוב ושוב על טענותיו, המתח עולה מעט, והוא פולט ביטוי בוטה – "אתה טיפש" וכו'.

משפט זה, שהוא מחוץ למסגרת נתוני הויכוח, מעמיד בצורה שלילית את כל אישיותו של בן-הזוג שכנגדו נאמר הביטוי. האומר זאת יודע שבכך הוא מביא את הויכוח לסיימו, ולכן הוא אומר אותו משום שהאפשרות היחידה העומדת בפני בן-זוגו, היא להגיב: "לא, איני טיפש, אני די חכם", או "אתה טיפש ולא אני". כיון שאין לבני-הזוג כלי מדידה לבחון באמצעותם טיפשותו של מי רבה יותר הרי תם הויכוח, עד לדיון הבא. כל זאת תוך כדי השארת משקעים בלבו של השני והזרמת עוינות כלפי האדם הקרוב לו ביותר, ובכל זאת ממנו נשמעות מילים בוטות. בני-זוג, שתהליך זה חוזר בביתם, חייבים, לעצמם ולילדיהם, ללמוד כיצד לנהל דו-שיח מבלי להגיע לאותם ביטויי פוגעים, שנוקם אינו אז בעת שהם נאמרים, אלא בתחושה הקבועה המקנת בליבים – "בן-זוגי אטום מבחינה חשיבתית וקשה להגיע עמו להסדרים, אינו בטוח שאני שמח להיות שותפו לנישואין".

כל אדם זקוק להערכת הסובבים אותו, ועוד יותר מהם להערכת הקרובים אליו, והחשוב לו ביותר הוא הערכת בן-זוגו. באופן טבעי, אדם מחפש קירבה אצל אלה המעריכים אותו, ועממה הוא מרגיש בנות. לכן, למשל, כאשר בן-זוג מתלונן על כך ששותפו לחיים אוהב להמצא אצל הוריו יותר מאשר בבית, יש לשער שהוריו מעניקים לו הערכה אישית יותר מאשר בן-הזוג. בדומה לכך, כאשר אדם מתעכב במקום עבודתו ואינו ממחר לבוא הביתה, מן הנכון לבדוק אם אין הדבר נובע מכך שבעבודה הוא נחשב לאישיות מצליחה ודבריו נשמעים בקשב, לעומת המצב בבית שבו הוא חש שנמצא תחת ביקורת מתמדת, אין מקשיבים לעמדתו ואין מעניקים לו מלות הערכה. ברור שגם אם כך הם הדברים, אין להסיק משורות אלה שאדם שאין לו הערכה בביתו זכאי ללכת למקומות שבהם מעניקים לו חום והערכה, אלא שראוי שהמתלונן יערוך 'בדק בית' ביחסו כלפי בן-זוגו, ישתדל לשדר הערכה ולא יסתפק בטענות גרידא כלפיו, על שמתעכב בעבודה ומאחר מלבוא לבית. יש לזכור שלביטויים שליליים כלפי בן-הזוג יש תהודה ארוכת זמן יותר מאשר לשבחים. קולותיהם של הביטויים השליליים מצלצלים זמן רב באזניו, מחלחלים עמוק לתוך רגשותיו, ומהווים מחסומים רבי עוצמה בפני האפשרות ליצירת קשר עם העולם והפוגע. ככל שנפנים להכרתנו את הנוקים שאנו עשויים להביא על עצמנו במילים בלתי מבוקרות, ניצור מנגנוני עצירה וחסומים מפני היסחפות

מלחמת הענקים

מעלת השלום

אתחיל ב'אנחנו'

השקים, עד שמוצא את הגביע אצל... בנימין, האח הקטן. 'אינך מתבייש לגנוב את הגביע שלי, גביע המלך – אני מטיל עליך עונש חמור, להיות עבדי כל הימים, גוזר יוסף. שוטרי מצרים קופצים לעבר בנימין ומתכוונים לאסור אותו, אז לפתע התפרץ יהודה לעברם והודיע: 'אף אחד לא מתקרב אליו. מלך מצרים, אם רוצה אתה להמשיך למלוך על מצרים – שחרר את אחי, הוא חף מפשע, ולא, רע ומר יהיה גורלך'. יוסף החל להתפרץ בצחוק: 'הילד הזה הופך להיות שלי, ואתה תסתלק מפה מיד'. יהודה, שהבטיח לאביו להשיבו חי ושלם, רואה את השוטרים קופצים על בנימין בכדי לאוסרו ומיד חמתו בערה בו.

הוא קורא מיד לנפתלי ואומר לו: "לך ובדוק כמה עיירות יש במצרים". נפתלי לוקח כמה צעדים לאחור ונתן קפיצה גדולה. לא עברו כמה רגעים ונפתלי חוזר ומודיע: "12 כרכים ישנן במצרים". "מצויין", אומר יהודה ומכנס את אחיו במעגל באומרו אליהם, "כל אחד מכם ילך ויחריב כרך אחד ולא ישאיר ממנו זכר, ואני אחריב שלושה בבת אחת. מצרים תהפוך להיסטוריה. אנחנו לא יוצאים מפה בלי בנימין, מובן?". "כיצד נעשה זאת?!", שאלו אחיו בפחד, "הרי אם נחריב את מצרים, כל העולם יחריב. הרי כל העולם תלוי כיום במצרים". שומע יהודה את טענותיהם וניגש אל יוסף ואומר לו: "שחרר את אחי, ואם לא, תרגיש את מנת זרועי הקשה". מיד, אומר המדרש, יצאו 2 ששערות מהחזה של יהודה שקרעו את כל בגדיו, עיניו החלו לזלוג בדם, והיה לוקח ברזל ומשכשכו בשיניו עד שהתפורר הברזל לחלוטין.

נמצאים אנו באחת הפרשיות המרתקות בתורה, בה מתואר הויכוח הגדול בהיסטוריה בין יוסף ויהודה. "רצה יוסף לבדוק את אחיו", אומרים חז"ל, "האם עשו הם תשובה שלימה על כך שמכרו אותנו, וזאת יוכל לבדוק ע"י שיראה אם ילחמו הם על בנימין אחיו ויעשו הכל כדי להשיבו אל אביו". וכך כותבים חז"ל: "בכל מקום שיש שלום ואחדות בין האנשים, הקב"ה שומר עליהם ומצילם מכל צרה. שהרי דורו של אחאב הרשע, עבדו עבודה זרה, אך היו מנצחים בכל המלחמות. ומדוע? מפני שהיה שלום ואחדות ביניהם.

אך דורו של שאול, למרות שהיו צדיקים וקדושים, היו הולכים למלחמה ומפסידים. ומדוע? מפני שלא היה שלום ואחדות ביניהם".

כשיש דאגה אחד לשני ואחוה – יש שמירה והגנה בכל המצבים.

וכך מובא במדרש: "בארמונו של יוסף, מנהלה של האימפריה הגדולה בעולם – מצרים, מודיעים הממונים, על גניבתו של הגביע המקודש. היה זה הגביע המיוחד של יוסף, שעל ידו היה מנבא עתידות, כביכול.

מיד מגיעים כוחות המשטרה המצרים לאיזור ולאחר חקירות ממושכות הם מגיעים להחלטה כי 11 האחים ששהו בארמון לפני כמה שעות, הם החשודים היחידים בגניבת הגביע.

מיד יוצאים סוסי המשטר המצרי בדהירה ותופסים את 11 האחים טרם יציאתם ממצרים.

'אתם עצורים', הם מודיעים להם, 'מחכה לכם חקירה משטרתית בארמון אודות גניבת הגביע. בואו אחרינו'.

האחים עומדים משתוממים ונבוכים, וכי איזה גביע הם גנבו, אך בעל כורחם הם צועדים לארמון כששוטרים רבים מקיפים אותם.

הם נכנסים לארמון, כאשר את פניהם מקבל יוסף, הממונה על מצרים, בזעם וכעס. 'אינכם מתביישים. אתם עצורים בשם החוק. מי שימצא הגביע בשוק, יענש בחומרה ע"י המלכות'.

קצין המשטרה המצרית פותח את

כל השוטרים והחיילים שהגיעו למקום נבהלו מהמחזה המבהיל. מיד רץ יהודה אל אחת האבים הגדולות שהיו בארמון ששקלה 400 פיות, תפס אותה בידו הימנית, זרק אותה לאוויר, תפס אותה בידו השמאלית ופורר אותה לאבנים קטנות.

השוטרים המבוהלים החלו לסגת לאחור. מיד קם יוסף וסימן לבנו מנשה, שיעשה זאת גם הוא לאבן דומה שהיתה בארמון. מנשה רץ לסלע הענקית, זרק אותה לאוויר ומפורר אותה לרסיסים.

יהודה והאחים היו המומים. וכי יתכן שיש עוד אדם עם כח רב שאינו מבית אבא?.

'איני מתרגש ממך, יהודה', אמר יוסף בצחוק, 'קח את חפציך והסתלק מארמוני'. 'אינך מבין', אמר לו יהודה, 'הרי הבטחתי לאביו להשיב את בנימין'.

'מה הבעיה?', אמר לו יוסף, 'תאמר לאביך שחיה רעה טרפה אותו, כפי שאמרת על אחיך יוסף בשעתו'.

אז קפץ שמעון ממקומו ואמר: "יהודה אחי, יש לי רעיון. אומנם את מצרים לא נחריב, אך בוא ונהרוג את כל אנשי המלוכה בצורה פשוטה וקלה: נעלה כולנו להר הקרוב לארמון, נקח משם אבנים ונטיל אותם לתוך האנשים ונהרגם".

כששומע זאת יוסף, מיד מצוה הוא את מנשה לקרוא לצבא עם הלוחמים.

מיד נכנסו לארמון 50 פרשים רוכבים על סוסים, 10,000 חיילי רגלי ועוד 4,000 גיבורים אדירים שהיו במצרים.

כשראה אותם יהודה, החל לרוץ לעברם והחל לצעוק בקולי קולות, כשחברו שלופה בידו.

"באותה שעה", אומר המדרש, "נשמעה הצעקה בכל מצרים, עד אשר הפילו כל נשות מצרים את ילדיהן".

ראה יוסף שאסון גדול עומד להתרחש, לכן שלח הוא במהרה את מנשה לטפל בו. רץ מנשה אל יהודה ותפס בכתפו ומיד נרגע יהודה מכעסו.

או אז הסכים יוסף לתת להם את בנימין ובלבד שלפני כן יראה להם את יוסף אחיהם. "אני הוא יוסף אחיכם", אמר להם, כשהם מבוהלים ומפחדים.

'עשיתי זאת כדי לבדוק האם יש אחדות ושלום ביניכם, וכעת לכן עלו לאביכם'.

אמרו חז"ל (במ"ד י"א, טז): "אפילו אם יש בישראל ח"ו, עון עבודה אילילים, אך שורר השלום ביניהם, אומר הקב"ה לשטן שלא יגע בהם". וממשיך החפץ חיים זצ"ל ואומר: "והמרגיל את עצמו לספר דברים טובים על חבירו, זוכה שיקראוהו הקב"ה בשמו. ובכל מקום שהשלום מצוי – שם יראת שמיים מצויה".

שכר בשורות טובות

ואז פנתה אליה אשתי בזהירות רבה ואמרה לה: "תשמעי, יש לך ילד נהדר, ראיתי אותו משחק היום בגינה עם האופנים, ואת יודעת מה זה ילדים, הוא נסע וקיבל מכה מנפילה. אין מה לדאוג, אנחנו מטפלים בו".

אמו של הילד שמע את הדברים ולא הגיבה בפחד, עד שלאט לאט סיפרה לה שכדי להיות רגועים הם לקחוהו לבית חולים, ורק שם סיפרו לה את הסיפור במלואו.

לאחר שהסתיים כל האירוע, אמו של הילד התקשרה לאשתי ואמרה לה: "אין לך מה מושג כמה אני חייבת לך את חיי. אני אשה מאד היסטורית ואם היית מספרת לי את הסיפור כפשוטו, הייתי נלחצת ומתעלפת!".

אני חייבת לך ממש את חיי שהשכלת לספר לי זאת באופן שלא אבהל ואדאג".

וכך כותב הפלא יועץ לגבי סיפור בשורה רעה חלילה ואומר: "כל בשורה רעה לא ישמע על פיו, שהרי אמרו חז"ל שאפילו השולח לחבירו לידע איזה דבר ולהשיבו דבר, אם התשובה רעה – לא ישיבנו דבר, שאין משיבין על הקלקלה. ואם לפעמים הוא מוכרח להגיד לחבירו איזו בשורה רעה משום איזה צורך שעה, יגיד לו ברמו באופן

שלומם, ונפשם ברעה תתמוגג לפי רוב האהבה, בוודאי עתידים לתת את הדין".

הוריק או אשתך שלחו אותך למקום מסוים, והגעת למקום בהצלחה – חובה עליך לעדכן אותם ולהודיעם שהגעת בהצלחה בחסדי ה', ואם לא, עתיד הוא ליתן את הדין שגרם להם לפחד ודאגה, ומצוה תיחשב לו אם יבשר אותם שהגיע בשלום ובהצלחה.

סיפר הרב שגיב דייק שליט"א: "במושבו בו אני גר, מושב 'תפרח', שיחק לו אחד הילדים באופנים בשעת הצהריים.

לפתע, כשנכנס אל הכביש עם האופנים, הגיעה מכונית בסיבוב, נכנסה בילד הקטן והעיפה אותו מהאופנים.

אשתי, שראתה זאת, רצה מיד אל הילד. הילד שכב עם האופנים, כשב"ה הוא חי ונושם, אך זקוק הוא לטיפול רפואי.

הם הזעיקו אמבולנס שהגיע למקום ולקח את הילד לבדיקות בבית החולים.

אשתי, שהכירה את משפחתו של הילד, התקשרה מיד אל אמו.

רגע לפני שהתקשרה, חשבה אשתי היטיב כיצד עליה לבשר בשורה זו, בלי לגרום לפחד ובהלה לאמו המסכנה.

"שלום הגעתי לגברת ... מדברת הגברת דייק". "שלום גברת דייק, מה שלומך?", היא השיבה. "ב"ה", השיבה אשתי.

לאחר שיוסף הצדיק מתגלה לאחיו ומודיע להם שהוא יוסף אחיהם, אותו הם מכרו לישמעאלים, מתלבטים האחים כיצד יודיעו לאביהם הזקן בימים על הבשורה הזו, שהרי יכול הוא מרוב הלם ובהלה להשיב את נשמתו, כשישמע זאת.

עד שעולה במוחם רעיון: שרחה, בתו של אשר, תתיצב ליד יעקב ותחל לשיר לו שיר יפה הנושא את המילים: "עוד יוסף חי הוא מלך במצרים", וכך הדברים יכנסו לאוזניו כשיר ומנגינה, ולאט לאט יתחיל הוא להבין שאכן כך הוא הדבר.

וכך היה. שרחה בת אשר שרה ליעקב, עד שהאמין לכך ונעשה מאושר, ומגלים חז"ל ששרחה בת אשר קיבלה שכר רב על כך שזכתה לבשר את הבשורה הטובה ליעקב, והעניק לה הקב"ה 2 מתנות: האחת, שזכתה להאריך ימים, עד לזמן מלכות שלמה המלך!.

והשניה, שזכתה להיכנס בעודה בחיים לגן עדן, ללא סבל הפטירה!.

כל זאת בעבור שזכתה להיות זו שבישרה את הבשורה הטובה, מפני שעל בשורה טובה שמבשר האדם לחבירו, זוכה הוא בשכר רב, ומאידך גיסא, ענוש יענש בהודיעו בשורה רעה חלילה.

לעיתים, ישנם אנשים כותב הצדיק בעל הפלא יועץ: "אם יודע בשורה טובה לחברו, מהר ימהרנה לו וחיתה נפשו בגללו, ולמצוה תחשב לו, שהגורם תחיה רוחו, חיים יוסיפו לו. צא ולמד משרח בת אשר, שעל שבישרה ליעקב על יוסף שהיה חי – זכתה להיכנס בחיים לגן עדן (תרגום יהונתן)".

ואז ממשיך הצדיק ומגנה בחריפות את אלו שאינם מרגיעים את נפש קרוביהם לבשר להם שהגיעו ליעדם בשלום, וכך הם תורף דבריו: "ואשר לא טוב עשו העצלנים, שבנוסעם לדרכים אין כותבים לקרוביהם ולאנשי ביתם להודיעם את

תגובות: 050-6425002
 רחוב: משה בריל 9, ת"א, משפ' אחיאל.
 daniel777achiel@gmail.com

תודה רבה לאשתי היקרה אשר בזכותה יוצא העלון לאור מידי שבת, יהי רצון שתזכה לשפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיה!

כל המעוניין בפיתום הקטורת על קלף המסוגל לפרנסה-0548418095

ההקדשה המרכזית!

העלון מוקדש לרפואה, הצלחה ופרנסה: שלמה בן לינדה, שלום סאלם יפה שושנה בני זוהרה, אנה בת סופיה, משפחת קורוטה ומשפחת מאירוב, הרבנית מויאנה בת עזיזה. סבתות.

זרע של בר קיימא: סיגלית בת מזל.

זיווג הגון וחזרה בתשובה: יצחק וזיו שמעון בני מרים רבקה.

לעילוי נשמת: אוריאל בן מזל, צדוק בן יחיאל.

תרמת 50 ש"ח וזיכית מאות משפחות בכל הארץ!

חשבון בנק דואר 20-783-220.

תודה רבה למו"א מיכאל בן אורה המוסר נפשו למען הוצאת העלון.

חידה: מדוע כל זמן שהיה יוסף מלך לא הודיע לאביו שהוא חי?
 (סגולת טל) 052-5252525
 סגולת טל 052-5252525